

SILPA BHIRASRI CREATIVITY15 GRANTS15

Rama IX Art Museum Foundation

ทุนสร้างสรรค์ศิลปกรรม ศิลป์ พีระศรี ครั้งที่ 15

Rama IX Art Museum Foundation

SILPA BHIRASRI CREATIVITY GRANTS 15

ทุนสร้างสรรคศิลปกรรม ศิลป์ พีระศรี ครั้งที่ 15

AT THE ART CENTRE, SILPAKORN UNIVERSITY, WANG THAPRA
15 MARCH TO 9 APRIL 2018

SILPA BHIRASRI CREATIVITY GRANTS 15

กิจกรรมทุนสร้างสรรค์ศิลปกรรม ศิลป์ พีระศรี ครั้งที่ 15

15th Silpa Bhirasri Creativity Grants

สำนักงานผู้จัดงาน

หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

31 ถนนพหลโยธิน แขวงพระบรมมหาราชวัง

เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200

โทรศัพท์ 02-221-3841, 02-623-6115 ต่อ 11418, 11419

ขอเชิญชวนหน่วยงานที่สนใจสมัคร

สมัคร

หน่วยงานศิลปกรรม

ราชการ

และหน่วยงานอื่น

ที่เกี่ยวข้อง

สามารถสมัคร

ได้ที่

สำนักงานผู้จัดงาน

หอศิลป์

มหาวิทยาลัยศิลปากร

31 ถนนพหลโยธิน

เขตพระนคร

กรุงเทพฯ 10200

โทรศัพท์

02-221-3841, 02-623-6115 ต่อ 11418, 11419

เว็บไซต์ www.silpa-bhirasri.org

โทรศัพท์ 02-879-9154

Rama IX Art Museum Foundation

ตะวันตก กับ ตะวันออก

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี : เขียน
เขียน ยิมศิริ แปล จาก "East and West" หน้า 24

เมื่อเราชาวตะวันออกเปิดหนังสือศิลปะสมัยใหม่ของตะวันตกออกดู ก็จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่ของงานศิลปะนั้น แสดงให้เห็นถึงศิลปะตามแบบแผนธรรม ซึ่งทำให้เรารู้สึกหวั่นเกรงว่าจะทำให้จิตใจของเราหวั่นไหวไปด้วยกับแบบอย่างงานศิลปะเช่นนั้น หรือมิฉะนั้นอย่างน้อยก็ทำให้เรารู้สึกหงุดหงิดในการที่ไม่สามารถที่จะเข้าใจในคุณสมบัติภายในของศิลปะ ซึ่งนักวิจารณ์และผู้รู้พากันสนใจสนับสนุน โดยแท้จริงแล้ว เราใคร่ที่จะชื่นชมการแสดงออกซึ่งความรู้สึกของศิลปะแบบแผนธรรมต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง แต่ยิ่งพยายามที่จะเข้าใจเพียงใด ความงงงวนที่หึหึยิ่งทวีคูณขึ้นเพียงนั้น ด้วยความรู้สึกเช่นนี้ ดวงจิตของเราจึงตกอยู่ในสภาพถูกหลอกหลอนจากความลึกลับอย่างรุนแรง ว่าการที่เราไม่เกิดความนิยมชมชอบงานศิลปะแบบแผนธรรมนั้นเป็นเพราะความโง่งมของเรา หรือความไม่มีอะไรของงานศิลปะ อันขึ้นอยู่กับผลิผลอันเหนือพหุปัญญาสามัญ

ยิ่งกว่านี้ สิ่งที่เพิ่มความรู้สึกสับสนและความนึกคิดของเรามากขึ้นอีกก็คือ หนังสือประเภทศิลปะวิจารณ์ที่เขียนขึ้น เพื่ออธิบายถึงคุณค่าอันเร้นลับของงานศิลปะดังกล่าวนั้น หนังสือประเภทนี้ใช้โดยคำอันยุ่งยากสับสน มุ่งจะให้ประชาชนเชื่อว่า การใช้สีป้ายลงไปในแผ่นผ้าใบเพียงสองสามเส้นนั้น มีพลังสะกิดใจเช่นเดียวกับงานศิลปะชิ้นสำคัญของศิลปะโบราณ ประชาชนส่วนใหญ่ยังคงงงและไม่กล้าขัดแย้งความคิดของผู้ที่เชื่อว่าตนรู้ และการสุดท้ายก็คือ กล่าวจะถูกกล่าวหาว่าเป็นคน “ล้าสมัย” เลยสรุปเอาว่าตนไม่อาจนิยมชมชอบศิลปะตามลัทธิสัญลักษณ์นิยม และความงามของเส้นลวด หรือจุดด้ามบนแผ่นผ้าใบ เนื่องจากตนขาดการศึกษาศิลปะ แต่สิ่งที่น่าประหลาดใจยิ่งไปกว่านี้ก็คือ เหตุผลที่ว่าเมื่อศิลปินผู้ซึ่งพยายามที่จะทำความเข้าใจต่อการแสดงออกซึ่งความรู้สึกในศิลปะสมัยใหม่อย่างจริงใจ ก็มักตกอยู่ในสภาพของการหงุดหงิดต่อการที่จะเข้าใจในก้าวใหม่ของความคิดทางศิลปะอยู่เสมอ

แนวทางของแบบอย่างศิลปะสมัยใหม่หลายต่อหลายแบบมักจะขาดคุณสมบัติทางด้านสุนทรีย์ เช่นไปด้วยความผิดพลาดและหายาก รูปคนก็มักจะเขียนให้บิดเบี้ยวและน่าเกลียดจนเราประหลาดใจว่า ศิลปินช่างมีจิตใจโหดร้ายต่อเพื่อนร่วมโลกเสียถึงไร เหตุของการกระทำเช่นนี้ดูเหมือนว่าเป็นการ “เกลียด” ธรรมชาติอย่างเข้ากระดูกดำ อันอาจกล่าวได้ว่าเป็นการระบิดออกซึ่งการปฏิบัติต่อสิ่งมีชีวิตอย่างโหดร้ายเข้าซึ่งกันและกันได้ ซึ่งปรากฏอยู่ในชีวิตทั้งความมืดมน แต่จุดหมายของศิลปะนั้นอาจจำกัดอยู่ในวงแคบเพียงในลัทธินิยมของความชื่นชมหรือในความขำขากอยู่ตลอดเวลา หรือในความละทิ้งต่ออุดมคติซึ่งควรจะเป็นหลักเบื้องต้นของชีวิตมนุษย์ ศิลปินต้องแสดงให้เห็นถึงความเสื่อมโทรมทางสังคมของเขา แต่ต้องให้ความหวังในอนาคตอันสดใสแก่เราด้วยยกตัวอย่างเช่นโกยา¹ ซึ่งเป็นนักศึกษาศิลป์ยิ่งใหญ่ผู้หนึ่ง ได้ใช้งานภาพพิมพ์ของเขาเป็นเครื่องมือชี้ให้เห็นถึงความผิดของมนุษย์ แต่ก็ได้สร้างงานศิลปะซึ่งช่วยให้เราได้รับทั้งความหวังและสิ่งซึ่งช่วยลดเหลือความทุกข์ให้ลดน้อยลงด้วย

เมื่อปีศาจไซเชียนภาพแสดงถึงนครเกวอร์ดินี อันเป็นเมืองเล็ก ๆ ในลูปเนอ ซึ่งถูกพวกนาซีบอมบิระยึดพิชิตในสงครามกลางเมืองของสเปน ปีศาจไซเชียนรูปคนและสัตว์ให้ผิดเพี้ยนเพื่อแสดงให้เห็นพลังของสงครามอันทำรุนแรงในโหดร้าย และความเบตเตาสาธิตต่อประชาชนผู้เคราะห์ร้าย ปรากฏอยู่ในภาพเขียนของกัน เมื่อศิลปินกลุ่มอิตซ์เพรชชันนิสม์ หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เขียนภาพที่ใช้สีรุนแรง และแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกอันน่าหวาดกลัว ศิลปินเหล่านี้เขียนภาพออกมาด้วยความจริงใจ สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกของมวลประชาชนผู้ซึ่งทอดอาลัยตายอยากกับชีวิตของตน อันเนื่องมาจากความทุกข์ด้านจิตใจและศีลธรรมของสังคมมนุษย์ได้แตกสลายลงเพราะผลของสงคราม แต่คนเรามาจะทิ้งชีวิตที่อยู่ในบรรยากาศอันกดดันจิตใจเช่นนี้ได้อย่างไรได้ จงเห็นศิลปะจึงมีส่วนช่วยนำมนุษย์ไปสู่จุดหมายปลายทางอันสูงส่งซึ่งขึ้นอยู่กับการศึกษาของมวลชาติ ภายใต้วิญญูญาณเช่นนี้ เราจึงเชื่อว่าศิลปะต้องเป็นสิ่งซึ่งพสกนิกรมนุษย์ให้รำพึง อันเป็นภาษาทางหัวใจและวิญญูญาณของตนเอง

ย่อมไม่เป็นปัญหาเลยว่า ลักษณะบางประการของศิลปะสมัยใหม่มีลักษณะที่นอกเหนือจากอารยธรรมของตะวันตกปัจจุบัน ตามความจริงนั้น ประชาชนชาวตะวันตกดำเนินชีวิตไปอย่างรวดเร็วโดยไม่หยุดยั้ง และอดทนเสียสละอย่างใหญ่หลวง เพื่อจะมีให้พ่ายแพ้ต่อความต้องการอันจำเป็นทั้งที่เป็นธรรมชาติและที่เป็นเป็นธรรมชาติแห่งชีวิตทางด้านวัตถุของตน แต่ในส่วนต่าง ๆ ของโลก เช่นประเทศไทยเรา แม้จะอยู่ในตอนต้นพุทธศตวรรษที่ 26 ก็ตาม ก็ยังคงมีความสงบซึ่งอำนวยให้ศิลปินคิดและรู้สึกแตกต่างไปจากสหราชอาณาจักรหลาย

ข้อนี้เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่ศิลปินตะวันออกยอมจะเข้าใจได้อย่างดี เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงไปเสียจากการเป็น “นิกลอคแบบ” ทางพุทธปัญญาของความคิดและความเข้าใจกันขึ้นเป็นแบบอย่างต่างประเทศ

การที่ชาวตะวันออกสิ่งเครื่องมือต่าง ๆ มาใช้เพื่อประโยชน์ในการแกะสลัก วัตถุสิ่งของเรียบ ตั้งลาดน้อมนัย หรือจัดวางผังเมือง ตามแนวของชาวตะวันตกก็ สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นประโยชน์ต่อความสมบูรณ์ของประชาชน แต่เมื่อเราเลียนแบบชาวตะวันตกในเรื่องเกี่ยวกับพุทธปัญญาและจิตใจ ซึ่งหมายถึงการแสดงออกซึ่งความรู้สึกตนเองแต่ละชาติแล้ว เราเองย่อมเป็นผู้ตกทอดของงาน แต่เมื่อเราลอกเลียนความคิดแบบอย่างของเรา เราก็จะกลายเป็นนิกลอคแบบที่บ้าสงคราม เพราะงานลอกแบบเลียนแบบเช่นนี้ ย่อมเป็นงานปราศจากคุณค่าอันแท้จริง

สิ่งที่ศิลปินได้รับประโยชน์จากความก้าวหน้าของปัจจุบันก็คือ ศิลปินแต่ละคนอาจแสดงความรู้สึกของตนออกมาโดยเสรี ผ้นจากอิทธิพลของผลงานแห่งสกุลช่าง หรือแบบอย่างศิลปะใด ๆ ดังนั้นจึงไม่มีประโยชน์อะไรที่เราเลียนแบบงานของศิลปินผู้หนึ่งผู้ใด เราควรจะสร้างขึ้นมาในสมัยของเราขึ้น มีทั้งผลผลิตงานอันกระทำขึ้นอย่างประณีตเรียบร้อยตามธรรมชาติจนเกินไป จนถึงเกือบกรวดเกือบหินขัดมันหรือลึกลับดำไปตามใจบนแผ่นผ้าใบ ดังนั้นศิลปินทุกคนจึงมีอิทธิพลที่จะทำงานตามทัศนะเพื่อใจโดยปราศจากความปรัดทวนตนเป็นผู้อยู่ในระบอบประเพณีหรือเป็นหัวสมัยใหม่จนเกินไปแต่อย่างหนึ่งอย่างใด

โดยความจริง หากจะเปรียบเทียบกันอย่างตรงไปตรงมาแล้ว เราอาจกล่าวได้ว่า งานศิลปะซึ่งในเกล แอลเจโล² ได้สร้างขึ้นนั้น ศิลปินชาวอาฟริกันมีอาจจะทำได้ดี และงานศิลปะซึ่งศิลปินชาวอาฟริกันสร้างขึ้น ในเกล แอลเจโล ก็นับอาจจะทำได้ดีเช่นกัน และในขณะเดียวกัน เราก็นิยมชมชอบศิลปะของทั้งสองฝ่าย เนื่องจากความแตกต่างกันของการแสดงออกซึ่งความรู้สึกอย่างจริงนั้นเอง จากการเปรียบเทียบเช่นนี้เราย่อมเข้าใจได้โดยง่ายว่าความเป็นต้นแบบในศิลปะนั้นอยู่ที่คุณค่าอันเป็นรากฐานในตัวเอง

การที่เราได้พูดถึงงานศิลปะตามแนวสมัยใหม่ที่ก้าวไปไกลอย่างยิ่ง ซึ่งแนวชาวตะวันตกเองเป็นจำนวนมากได้นิยมชมชอบหรือในยอมรับว่าเป็นสิ่งมีค่าอย่างใดเลยนั้นก็เพราะว่าโดยทั่วไปแล้ว แนวงานศิลปะที่เป็นแบบสมัยใหม่ตามธรรมชาติที่เห็นกันอยู่ทุกวันนี้ ชาวตะวันออกก็ยังไม่อาจเข้าใจอย่างแท้จริงได้ เพราะว่างานศิลปะเหล่านั้นสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมและชีวิตความเป็นอยู่อันแตกต่าง ด้วยเหตุฉะนั้นในการที่ศิลปินตะวันออกเลียนแบบศิลปะตะวันตก จึงเป็นสิ่งที่ไม่ดี โดยที่ตนเองไม่อาจทำงานให้ตัวเศษ หรือเรียกร้องความสนใจของชาวต่างประเทศ ซึ่งยากที่จะนิยมศิลปะที่ไม่เหมือนกับของตนได้ ตรงกันข้ามเขากลับสนใจในการแสดงออกซึ่งความรู้สึกทางตะวันออกอันเป็นต้นแบบ ซึ่งตามทฤษฎีญาณและความคิดของชาวตะวันออกทั้งสองสถาน

ประโยชน์ของการแลกเปลี่ยนระหว่างตะวันตกกับตะวันออก จึงควรจะต้องจำกัดแต่เพียงความคิดทางด้านเทคนิคและการใช้วัตถุต่างใหม่ ๆ เท่านั้น ไม่ควรจะอยู่ในด้านวัฒนธรรมและจิตใจ

When we Easterners open books on modern western art and be bold the majority of the works expressed in an abstract style, we feel afraid for the stability of our mind, or at least we are in despair at not being able to grasp the inward qualities about which critics and connoisseurs of art are so enthusiastic. Indeed, we would like very much to enjoy those abstract expressions, but the more we try to sympathize with such art the more entangled we become in an unsolvable puzzle. In such a state of mind, we are terribly irritated by the haunted dilemma as to whether our incapacity of appreciation results from our own ignorance or from the ‘vacuum’ in the works thus produced by a super-intellectual mind of artists.

To increase our mental confusion there are books purporting to explain the occult values of such art, a literature very complex in its terminology and generally trying to convince the public that few strokes of colors on a white canvas have the same emotive power as exists in masterpieces of the past. At first the mass of the public remain perplexed and dare not oppose the opinion of those who are believed to know, and then for fear of being labeled ‘old fashioned’ they conclude by thinking that they are not able to appreciate the symbolism and beauty of a piece of wire or of a black spot on a canvas on account of their lack of imagination. All more curious in the fact the even artists who are sincerely and favorable disposed to modern expressions are often in a hopeless condition of failing to understand this new approach of artistic conceptions.

The trend of many modern styles is to be unaesthetic, cynical and even brutal. Human figures are purposely distorted and presented under ugly aspects that one wonders what deep grudge the artist has against his fellow creatures. The reason for this seeming ‘hatred’ towards natural forms could be explained as an explosion of revolt against society which cannot find a way of reciprocal understanding resulting in a semi-chaotic. But the aim of Art cannot be limited to sarcasm or a perennial reproach or renunciation of that idealism which should be the basic principle of the human life. Art must show the shortcomings of our social organization, but it must also give hope for a better future. Goya, for instance, was one of the greatest educators because he pointed out the faults of man by means of his famous etchings, but he also produced works from which we derive hope and consolation.

When Picasso painted the tragedy of Guernica he deliberately distorted human and animal forms to enhance the spasm and pathos of the subject. Again, when the expressionists after the First World War painted with violent colors and expressions almost fearful looking figures, they sincerely reflected the feeling of the mass of the people who lay prostrate on account of the collapse of all moral and spiritual values of the human society. But we cannot live for ever in a depressing, dejected atmosphere and it is just Art which has to lead man to higher goals than those imposed by the material existence. Under this consideration we believe that Art must speak a human language, of our heart and spirit.

EAST AND WEST

Written by Professor Silpa Bhirasri

No doubt, certain characteristics of the modern art reflect Western modern civilization. In fact, people of the Western countries have to rush incessantly and undergo great sacrifices not to succumb under the natural and artificial necessities of their material life. But in many other parts of the world, such as in Thailand, even in the middle of the twentieth century there still exists a serenity which enables artists to think and feel quite differently from their Western colleagues.

This is very important and should be understood by every oriental artist in order to avoid becoming the intellectual ‘copyists’ of foreign ideas and finalities.

As far as the Eastern people import farming equipments, organize their schools, set up public health departments or plan their towns according to the experience of the Westerners, all is advantageous for the prosperity of the people, but when we imitate others in the intellectual and spiritual spheres, which mean the individual expression of each race, we wrong ourselves.

In what concerns art, from the Westerners we have derived a great benefit from studying their technique, but by imitating their ideas and styles we become poor copyists whose work has no real value. The great advantage that the modern art offers is that each artist may express himself freely without having to follow any other school or style. Therefore, we do not need to imitate anybody for fear of not being up to date. In fact, the styles of art produced in our days range from the meticulous reproduction of nature up to the polished pebbles of some colors spread at random over the canvas, therefore, there are possibilities for every artist to do what he pleases without feeling the inferiority complex of being either a conservative or an extremist.

In fact, as a very crude comparison we could say that what Michelangelo did could not have been done by African artists and conversely what the Africans did could not have been done by Michelangelo, and yet at the same time we can appreciate both arts on account of their complete diversity of expressions. From the parallel it should be easy to understand that originality in art is its fundamental value.

Without taking as examples the work of an extremely modern trend which even many of the Westerners themselves either do not appreciate or entirely disapprove, in general the Easterners cannot fully enjoy, with sincerity, Western works of modern art because they reflect an different culture and even a different physical world. Consequently, in imitating Western art an oriental artist take a wrong path, since he can neither excel nor attract the attention of foreigners who would hardly admire an art which is akin to their own but who would, on the contrary, be interested in genuine oriental expressions which convey both the spirit and conception of the Eastern races.

A reciprocal advantage between East and West should be limited to the exchange of technical ideas and the use of new material but never the adulteration of cultural and spiritual values.

1. ปีเตอร์ผู้จัดซื้อสิ่งของที่ลุดวิก สแตมเพน เกออร์ค ฟ.ค. 2289 ถึงแก่กรรมเมื่อ พ.ศ. 2371 งานส่วนใหญ่ของงานสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของสังคม และชีวิตจิตใจของชาวสเปนในขณะนั้น ซึ่งเต็มไปด้วยความโกลาหลโกลาหล และการประศึประหารเพื่อแย่งอำนาจซึ่งกันและกัน

2. เกิดในปี พ.ศ. 2018 ถึงแก่กรรมปี พ.ศ. 2107 เป็นประติมากร ปีเตอร์ สแตมเพน และภริยาของประเทศอิตาลีในสมัยเรอเนสซองส์ ได้รับการยกย่องว่าเป็นลัทธิศิลปะของโลกคนหนึ่ง

คำนำ

หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้ริเริ่มโครงการเชิดชูเกียรติศิลปินยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย รางวัลทุนสร้างสรรค์ศิลป์ พระศรีขึ้นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการค้นคว้าด้านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมของศิลปิน โดยเชิญชวนให้ศิลปินนำเสนอโครงการสร้างสรรค์เพื่อให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับทุนสร้างสรรค์ศิลปกรรม ศิลป์ พระศรี จำนวน 100,000 บาท ซึ่งในครั้งที่ 15 นี้ได้คัดเลือกผู้ได้รับทุนจำนวน 7 ทุน ซึ่งโครงการที่ได้รับคัดเลือกนั้นล้วนเป็นโครงการที่โดดเด่น มีคุณภาพ มีรูปแบบการสร้างสรรค์ที่น่าสนใจ และทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม รางวัลทุนสร้างสรรค์ศิลปกรรม ศิลป์ พระศรี นี้ เป็นเสมือนกำลังใจอันสำคัญต่อการทำงานของศิลปินเพื่อให้สร้างสรรค์ผลงานที่ดีสู่สาธารณะ และเป็นการสนับสนุนให้ศิลปินมุ่งทำงานสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาวงการศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทย

สุดท้ายนี้ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ขอขอบคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะกรรมการดำเนินงานที่ทุ่มเทการทำงานและทำให้โครงการสำเร็จลุล่วงด้วยดี จนทำให้ผลงานที่ทรงคุณค่าเหล่านี้ออกเผยแพร่สู่สังคมในวงกว้าง และเป็นแรงบันดาลใจแก่ศิลปิน ผู้สนใจศิลปะและนักศึกษาศิลปะ ในการสร้างสรรค์งานต่อไป

Rama IX Art Museum Foundation

ปณพพร ศิริกุลชยานนท์

ดร.ปณพพร ศิริกุลชยานนท์
ผู้อำนวยการ
หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Preface

Silpa Bhirasri's Creativity Grants is the project initiated by the Art Centre Silpakorn University to encourage artists' research and creativity. Artists are invited to submit project proposals for 100,000 Baht grant, which will be selected by honorable judges. Seven creativity projects have been selected for the 15th Silpa Bhirasri's Creativity Grants. All of these selected works distinctly show new body knowledge and enhance for Thai contemporary art circle. This grant is an important support for the artists to develop their works for public and also support them to continue creating art, which benefits Thai contemporary art cycle.

The Art Centre Silpakorn University would like to express gratitude to honorable judges and working committees, who put effort in making these valuable art works known to wide public and become source of inspiration to other artists and students.

Paramaporn Sirikulchayanont

Paramaporn Sirikulchayanont, Ph.D.
Director
Art Centre, Silpakorn University

คำสั่งมหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่ 1849/2557

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกและตัดสินโครงการทุนรางวัล “ศิลป์ พีระศรี” ครั้งที่ 15
ประจำปี พ.ศ. 2558

ตามที่หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้จัดทำโครงการทุนรางวัล “ศิลป์ พีระศรี” ครั้งที่ 15 ประจำปี พ.ศ. 2558 เพื่อเป็นการส่งเสริมศิลปินที่สร้างงานศิลปกรรม พัฒนางานสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และมีผลงานศิลปกรรมที่มีคุณค่าจนเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติ และหรือระดับนานาชาติ โดยให้ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานในระยะเวลานาน และรวบรวมผลงานจัดแสดงเพื่อประกาศเกียรติคุณแก่สาธารณชนต่อไป ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการฯ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกและตัดสิน ทุนรางวัล “ศิลป์ พีระศรี” ครั้งที่ 15 ประจำปี พ.ศ. 2558 ประกอบด้วยผู้แทนจากคณะกรรมการประจำหอศิลป์ และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านศิลปะ ดังมีรายนามต่อไปนี้

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	จันทะพะลิน	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์เกียรติคุณปรีชา	เดาทอง	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์เกียรติคุณพิเศษ	ศุภนิมิตร	กรรมการ
4. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ทองสุข	กรรมการ
5. อาจารย์ปัทม	วิจิตรนสาร	กรรมการ
6. อาจารย์อำพัน	ชูสุวรรณ	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์สุธี	คุณวิษยานนท์	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร. วีรวัฒน์	สิริเวสสก	กรรมการ
9. ผู้อำนวยการหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร		กรรมการ
10. เลขานุการหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร		เลขานุการ

สั่ง ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยชาญ ทาวเวช)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

ประกาศมหาวิทยาลัยศิลปากร
เรื่อง ทุนสร้างสรรค์ศิลปกรรม “ศิลป์ พีระศรี”
โครงการทุนรางวัล “ศิลป์ พีระศรี” ครั้งที่ 15 ประจำปี 2558
ของหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตามที่หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้จัดทำโครงการทุนรางวัล “ศิลป์ พีระศรี” ขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมศิลปินที่สร้างงานศิลปกรรมเพื่อพัฒนางานสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และมีผลงานศิลปกรรมที่มีคุณค่าจนเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ โดยพิจารณาคัดเลือกมอบทุนรางวัลสร้างสรรค์ เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปกรรมแก่ศิลปิน โดยให้สร้างสรรค์ผลงานในระยะเวลานาน จากนั้น จะได้รับรวบรวมผลงานขึ้นจัดการแสดงผลงานศิลปกรรมเพื่อประกาศเกียรติคุณต่อสาธารณชนต่อไป โดยหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้กำหนดระเบียบการไว้ดังต่อไปนี้ คือ

- จุดมุ่งหมายของโครงการ
 - 1.1 เพื่อส่งเสริมการสร้างสรรค์ศิลปกรรมอันเป็นมรดกทางด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
 - 1.2 เพื่อเผยแพร่ผลงานศิลปกรรมของศิลปินไทยให้เผยแพร่สู่สาธารณชน เสริมสร้างคุณค่าทางสุนทรีย์ พัฒนาความคิดและคุณธรรมของสังคมไทย อันเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมไทย ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ
 - 1.3 เพื่อสนับสนุนศิลปินไทยให้มีความเชื่อมั่นและมีความตั้งใจในการสร้างสรรค์ อันเป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาศิลปะและวงวิชาการศิลปะสมัยใหม่ของไทยอันเป็นการพัฒนาคุณภาพไปสู่ระดับสากล
 - 1.4 เพื่อการวิเคราะห์และการเก็บข้อมูลหลักฐานการสร้างสรรค์ที่จะเป็นประโยชน์ทางด้านการศึกษา และวงวิชาการศิลปะสมัยใหม่ในประเทศไทย
- คุณสมบัติของศิลปินที่มีสิทธิ์สมัครรับรางวัลทุนสร้างสรรค์ศิลปกรรม
 - 2.1 เป็นศิลปินสัญชาติไทยที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป
 - 2.2 เป็นผู้ทำงานสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมอย่างต่อเนื่อง และมีการจัดการแสดง ผลงานเผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างสม่ำเสมอ
 - 2.3 มีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรม หมายถึง การสร้างสรรค์ผลงานประเภทจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ สื่อประสม ศิลปะเครื่องปั้นดินเผา ศิลปะสิ่งทอ และศิลปะเครื่องประดับ (Jewellery)
 - 2.4 หากเป็นศิลปินที่เคยได้รับรางวัลทุนสร้างสรรค์ฯ มาก่อนจะต้องมีระยะเวลาจากครั้งที่ได้รับทุนจนถึงปัจจุบันไม่ต่ำกว่า 5 ปี
- การสมัคร
 - 3.1 ศิลปินเป็นผู้สมัครด้วยตนเอง โดยกรอกใบสมัครแล้วส่งใบสมัครด้วยตนเอง ที่หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ กรุงเทพมหานคร หรือสมัครทางไปรษณีย์ ส่งที่ศูนย์ศิลปาชีพ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ ถนนหน้าพระลาน กรุงเทพฯ 10200 โดยระบุที่หน้าซองด้วยข้อความว่า (เสนอขอทุนรางวัลศิลป์ พีระศรี ประจำปี 2558) และสามารถสอบถามข้อมูลได้ที่โทรศัพท์ หมายเลข 02-221-3841 หรือ 02-623-6115 ต่อ 11425,11418
- เงื่อนไขการสมัคร
 - 4.1 ศิลปินต้องกรอกรายละเอียดลงในใบสมัครขอรับทุนให้ครบทุกข้อ
 - 4.2 ศิลปินต้องเสนอโครงการสร้างสรรค์ศิลปกรรมที่ต้องการจะทำในระยะเวลาที่ได้รับทุน โดยต้องเป็นโครงการที่ยังไม่ได้เริ่มต้นดำเนินการเท่านั้น โครงการเสนอขอรับทุนต้องจัดทำเป็นรูปเล่ม พร้อมบันทึกข้อมูลลงใน CD ประกอบด้วยรายละเอียดข้อมูลเรียงตามลำดับดังนี้
 - ประวัติศิลปินไทย - อังกฤษ (ระบุถึงประวัติการศึกษา การแสดงผลงาน และรางวัล)
 - รูปถ่ายศิลปิน 1 รูป (บันทึกลงใน File JPEG เท่านั้น)
 - ชื่อโครงการ (ภาษาไทย - ภาษาอังกฤษ)
 - วัตถุประสงค์ของโครงการ
 - ความเป็นมา และแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน
 - จำนวนผลงาน ประเภท เทคนิค และขนาดของผลงานที่จะสร้างสรรค์
 - ขั้นตอน และระยะเวลาในการดำเนินการสร้างสรรค์
 - ภาพร่างผลงาน (Sketch) หรือ ภาพผลงาน (บันทึกลงใน File JPEG เท่านั้น)
 - แนวความคิด ข้อมูลรายละเอียด และภาพผลงานที่เคยสร้างสรรค์ในอดีต (Portfolio) ควรระบุแยกช่วงปีจัดแสดงผลงานตามลำดับให้ชัดเจน

โดยบันทึกข้อมูลลงใน CD (บันทึกลงใน File JPEG เท่านั้น)

หมายเหตุ : รูปถ่ายศิลปิน และรูปผลงานในข้อ 4.2 และข้อ 4.3 ให้บันทึกลงใน File JPEG เท่านั้น

4.3 ผลงานที่อยู่ในชุดที่เสนอโครงการต้องไม่เป็นส่วนหนึ่งของผลงานในกระบวนการศึกษา และในขณะเดียวกันต้องไม่นำผลงานนั้นไปใช้ในการศึกษา ขอบข่าย หรือส่งประกวดในเวทีอื่นๆ

5. คณะกรรมการคัดเลือกและตัดสิน

คณะกรรมการคัดเลือกและตัดสินประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านศิลปะ ดังมีรายนามต่อไปนี้

1. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	จันทร์เพ็ญ	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	เดชาทอง	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ศุภนิมิตร	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ทองสุข	กรรมการ
5. อาจารย์ปริญญา	วิจิตรนสาร	กรรมการ
6. อาจารย์อำมฤต	ชูสุวรรณ	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์สุธี	คุณวิษยานนท์	กรรมการ
8. อาจารย์ ดร. วีรวัฒน์	สิริเวสมาศ	กรรมการ
9. ผู้อำนวยการหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร		กรรมการ
10. เลขานุการหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร		เลขานุการ

6. การตัดสิน

- ผู้สมัครจะต้องนำผลงานที่เสนอโครงการด้วยตนเอง ประกอบกับไฟล์โครงการใน CD ที่จัดส่งมาพร้อมในสมัครในวันคัดเลือกและตัดสิน
- การตัดสินของคณะกรรมการถือเป็นข้อยุติ

7. รางวัล

- 7.1 กุญแจรางวัล “ ศิลป์ พีระศรี ” ประจำปี 2558 มีจำนวน 7 รางวัล เป็นรางวัลเงินทุนสร้างสรรค์ ทุนละ 100,000 บาท คณะกรรมการคัดเลือกและตัดสินอาจตัดสินลดหรือเพิ่มรางวัลก็ได้หากพิจารณาเห็นว่ายังไม่คุ้มค่าผู้มีคุณสมบัติที่เหมาะสมที่จะได้รับรางวัลทุนสร้างสรรค์
- 7.2 การรับรางวัลทุนสร้างสรรค์ ให้ทำตามข้อตกลงและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประจำหอศิลป์กำหนด หากไม่ดำเนินการตามเงื่อนไข หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อาจใช้สิทธิ์เรียกร้องให้ผู้ได้รับรางวัลทุนสร้างสรรค์คืนเงินรางวัลพร้อมดอกเบี้ยตามมติที่คณะกรรมการประจำหอศิลป์พิจารณา

8. การสร้างสรรคผลงาน

ผู้ได้รับรางวัลทุนสร้างสรรค์จะต้องสร้างสรรค์ผลงานในจำนวนและระยะเวลา ที่คณะกรรมการประจำหอศิลป์พิจารณา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการคัดเลือกและตัดสิน

9. กรรมสิทธิ์ของผลงานสร้างสรรค์

- 9.1 ผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินทุนรางวัล “ ศิลป์ พีระศรี ” ประจำปี 2558 จะถูกคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกตัดสินให้เป็นกรรมสิทธิ์ของหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวนคณะ 1 ชิ้น ซึ่งหอศิลป์ มีสิทธิ์ในการนำผลงานชิ้นนั้นไปเผยแพร่หรือทำให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งได้ในอนาคต
- 9.2 หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากรขอสงวนสิทธิ์ในการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ของศิลปินที่ได้รับทุนรางวัล “ ศิลป์ พีระศรี ” ประจำปี 2558 ในสูจิบัตร เอกสารสิ่งพิมพ์ ระบบสารสนเทศสมัยใหม่ และในรูปแบบอื่นๆ ตามสมควร

10. การจัดนิทรรศการ

หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จะเป็นผู้ดำเนินการจัดการแสดงผลงานศิลปกรรมของศิลปินที่ได้รับทุนรางวัล “ ศิลป์ พีระศรี ” ประจำปี 2558 ในรูปของนิทรรศการ ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร หรือหอศิลป์อื่นๆ และดำเนินการจัดทำสูจิบัตร และสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง

11. กำหนดเวลา

- การส่งใบสมัคร	:	วันจันทร์ที่ 17 พฤศจิกายน - วันเสาร์ที่ 27 ธันวาคม 2557
- การตัดสินผลงาน	:	วันพฤหัสบดีที่ 8 มกราคม 2558
- ประกาศผลการตัดสิน	:	วันศุกร์ที่ 16 มกราคม 2558
- การรับทุนและการสร้างสรรค์	:	งวดที่ 1 วันจันทร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ 2558 งวดที่ 2 วันจันทร์ที่ 1 มิถุนายน 2558 งวดที่ 3 วันศุกร์ที่ 13 พฤศจิกายน 2558
- การติดตั้งผลงาน	:	วันที่ 4 - 7 มกราคม 2559
- การแสดงผลงาน	:	วันที่ 5-30 มกราคม 2559

ประกาศ ณ วันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยชาญ ทาวเวอร์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

คำสั่งหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่ 10 /2557
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน
โครงการทุนรางวัล “ ศิลป์ พีระศรี ” ครั้งที่ 15 ประจำปี พ.ศ. 2558

ด้วยหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับอนุมัติให้จัดทำโครงการทุนรางวัล “ ศิลป์ พีระศรี ” ครั้งที่ 15 ประจำปี 2558 เพื่อเป็นการส่งเสริมศิลปินที่สร้างงานศิลปกรรม พัฒนางานสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และมีผลงานศิลปกรรมที่มีคุณค่าจนเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติ และหรือระดับนานาชาติ โดยให้ศิลปินสร้างสรรค์ผลงานในระยะเวลาหนึ่ง และรวบรวมผลงานจัดแสดงเพื่อประกาศเกียรติคุณแก่สาธารณชนต่อไป ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการฯ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในโครงการฯ โดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. อาจารย์ ดร.ปรเมพร	ศิริกุลชยานนท์	ประธานกรรมการ	ผู้อำนวยการหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. นางศศิวิมล	สันติราษฎร์ภักดิ์	กรรมการ	เลขานุการหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
3. นายยุทธศักดิ์	รัตนปัญญา	กรรมการ	
4. นางสาวดารารพร	ครุฑคำพร	กรรมการ	
5. นางภัสสรดา	ทองพาสุก	กรรมการ	
6. นายพรเพิ่ม	เกิดหนูวงศ์	กรรมการ	
7. นางนันทาดี	เกาะแก้ว	กรรมการ	
8. นางสาวปณณีย์	เอี่ยมสกุล	กรรมการ	
9. นายทฤษฎา	ดุษฎีนิช	กรรมการ	
10. นายศรายุทธ	ภูงรีต	กรรมการ	
11. นายรุฬฬสวัช	ครองภูมินทร์	กรรมการ	
12. นายสุภาภรณ์	กิจโมกข์	กรรมการ	
13. นางสาวสมฤดี	เพชรทอง	กรรมการ	
14. นางสาวจิรากรณ	ทองแก้ว	กรรมการ	
15. นางสาวจันจิรา	จันทร์พุด	กรรมการ	
16. นายเอกพงษ์	สกุลพันธ์	กรรมการ	
17. นายวิวัฒน์	งามสิงห์	กรรมการ	
18. นางเอื้อมพร	แผนสมบุญ	กรรมการ	
19. นายเฉลิม	กลิ่นรูป	กรรมการ	
20. นางสาวจุฑารัตน์	นิยมวิรัตน์	กรรมการ	
21. นายสิทธิพร	กล้าศรี	กรรมการ	
22. นางประคัม	สุเทพ	กรรมการ	
23. นางสาวนันทา	วงษ์โสภะ	กรรมการและเลขานุการ	
24. นายวรรณพล	แสนคำ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ	

ทั้งนี้ให้คณะกรรมการดำเนินการ มีหน้าที่ดังนี้

1. จัดทำนิทรรศการโครงการทุนรางวัล “ ศิลป์ พีระศรี ” ครั้งที่ 15 ประจำปี 2558 และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนิทรรศการ
2. จัดทำสูจิบัตร และสิ่งพิมพ์ประกอบนิทรรศการ
3. จัดทำระบบข้อมูลและงานวิชาการในระบบคอมพิวเตอร์สารสนเทศ ทั้งการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และการขยายบทบาทงานศิลปกรรมไทยสู่นานาชาติ
4. มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานของส่วนต่างๆ ตามที่เห็นสมควร

สั่ง ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557

ปรเมพร ศิริกุลชยานนท์

(อาจารย์ ดร.ปรเมพร ศิริกุลชยานนท์)
ผู้อำนวยการหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประกาศมหาวิทยาลัยศิลปากร
เรื่อง ผลการคัดเลือก และตัดสินทุนรางวัล "ศิลป์ พีระศรี" ครั้งที่ 15
ประจำปี พ.ศ. 2558

ตามประกาศมหาวิทยาลัยศิลปากร ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2557 เรื่องทุนสร้างสรรค์ศิลปกรรม ศิลป์ พีระศรี ครั้งที่ 15 โครงการทุนรางวัล "ศิลป์ พีระศรี" ครั้งที่ 15 ประจำปี พ.ศ. 2558 ได้เชิญชวนศิลปินส่งผลงานเข้าประกวด ในโครงการดังกล่าวแล้วนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการคัดเลือกและตัดสิน ได้พิจารณาคัดเลือกผลงานของศิลปินเข้ารับทุนรางวัล "ศิลป์ พีระศรี" จำนวน 7 ทุน ตามรายนามดังนี้

1.	นายคงศักดิ์	กุลกลางดอน	โครงการนิทานเมือง/City's Tale from our Home
2.	นายธวัชชัย	พันธุ์สวัสดิ์	โครงการรูปทรงจากภาพฉาย/Sculpture from Orthographic Projection
3.	นายธีรศักดิ์	ทองนุ้ยพราหมณ์	โครงการความงามแห่งท้องทุ่ง/The Beauty of the Field
4.	นางสาวนริศรา	เพียรวิมังสา	โครงการโลกตรงข้าม/Paradoxical World
5.	นายวรรณพล	มีมาก	โครงการการสร้างสรรคงานจิตรกรรมจากสิ่งธรรมดาจะเสื่อมสลายของร่างกายมนุษย์/
Creative Painting : The Truth of Nothing Last Forever
6.	นายสินิต	แซ่เจีย	โครงการโมเดลชีวิต/Life Model
7.	นางอัจฉิมา	เจริญจิตร ตานนท์	โครงการห้วงกาลเวลา/Season Loop (Inner Loop)

Rama IX Art Museum Foundation

ประกาศ ณ วันที่ 9 มกราคม พ.ศ.2558

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยชาญ ทาวเวช)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

CONTENT

14	KONGSAK GULGLANGDON
18	TAWATCHAI PUNTUSAWASDI
22	TIRASAK THONGNUYPRAM
26	NARISSARA PIANWIMUNGSA
30	WANLOP MEEMAK
34	SINIT SAEJIA
39	ATJIMA JAROENCHIT TANANONT

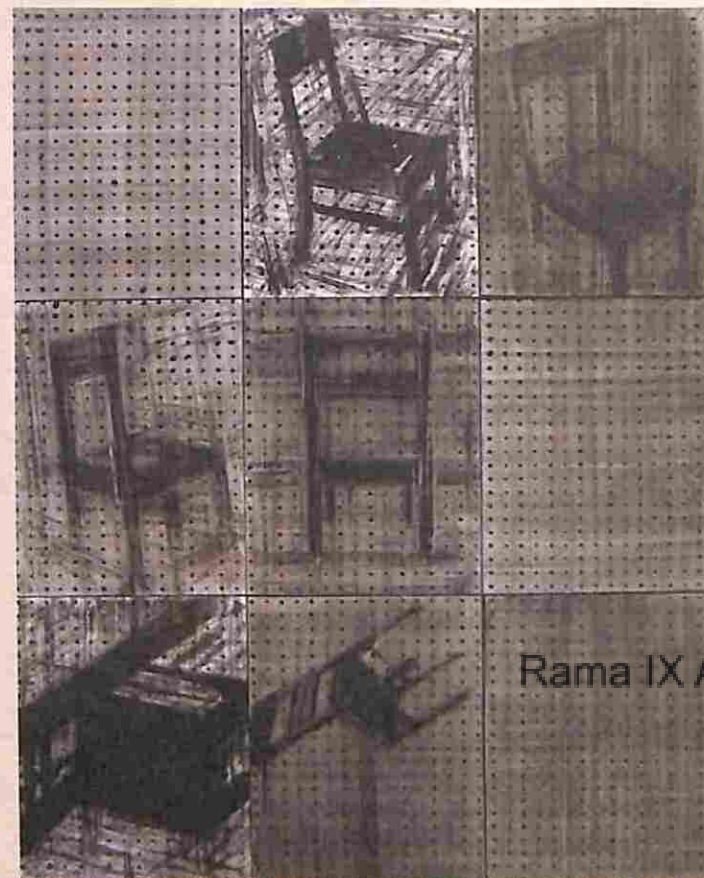
KONGSAK GULGLANGDON

City's Tale from our Home

The "City's Tales from our Home" is a drawing creative arts project, which inspired by the political news and social confliction in the present. These events could be either true or false, like "the tales" that affects people's attitudes, beliefs and relationship in society. Therefore, these creative drawings reflected complex relationships and conflictions of people and society. Through the image of everyday objects, such as table, chair, teapot, teacup, vase etc. as metaphorical symbols of the people, status, function and relationship with the use of their function, meaning, increasing, distorting the image and the position of the objects to convey the new meaning.

This creative project presented the main content by using the experimental techniques in the creative process with basic materials such as pencil, crayon, ink together with other materials which can create meaning consistent with its content like Kamin- Kub- Poon (turmeric with red lime as a Thai idiom) to find the possibility of drawing style. Therefore, the changes and the differences arise in technique and style of each work is a significant development of this creative series.

Human Wall
Chinese ink on paper and plywood
165 x 130 cm.

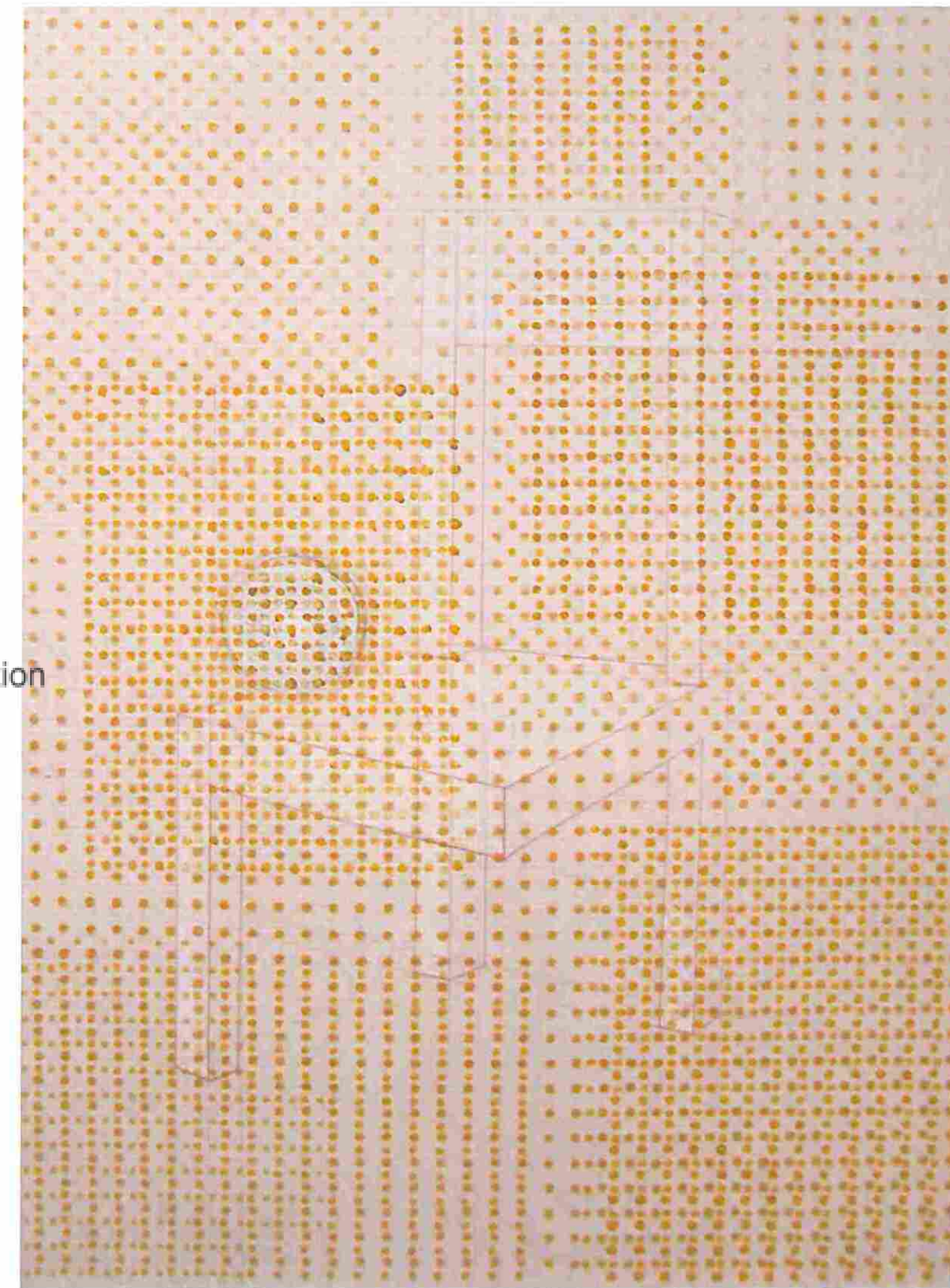

Rama IX Art Museum Foundation

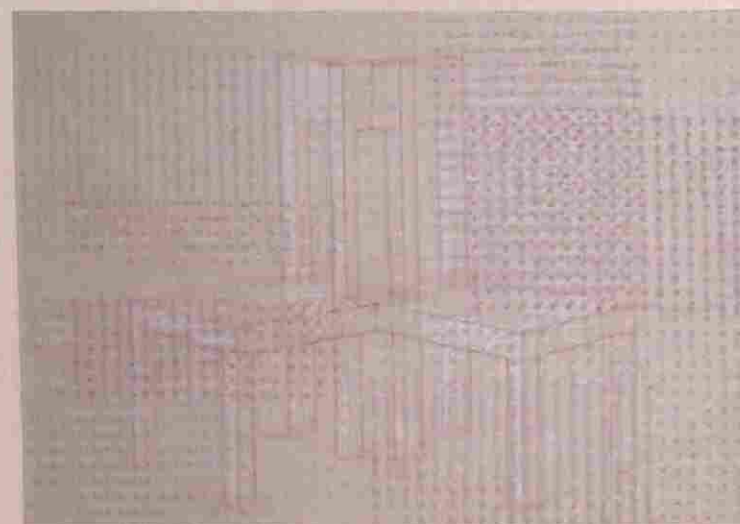
นิทานเมือง

"นิทานเมือง" เป็นโครงการสร้างสรรค์ผลงานวาดเส้น ซึ่งมีที่มาจากเรื่องราวข่าวสาร หรือเรื่องเล่าถึงสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งอาจมีทั้งเรื่องจริงและไม่จริง เช่นเดียวกับ "นิทาน" ที่มีผลกระทบต่อกันคือ ความเชื่อ และความสัมพันธ์ของคนในสังคม จากความสำคัญดังกล่าว จึงนำมาสู่การสร้างสรรค์ผลงานวาดเส้นเพื่อสะท้อนถึงความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนและขัดแย้งของผู้คนในสังคมปัจจุบันผ่านรูปวัตถุสิ่งของในชีวิตประจำวัน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ กำบัง ด้วยน้ำชา แจกัน ฯลฯ มาเป็นสัญลักษณ์เชิงเปรียบเทียบแทนผู้คน สถานะหน้าที่ และความสัมพันธ์ระหว่างกัน ด้วยการใช้หน้าที่ ความหมาย การเพิ่มและการลดทอนรูปวัตถุ และการจัดวางตำแหน่งของวัตถุเพื่อสื่อความหมายใหม่

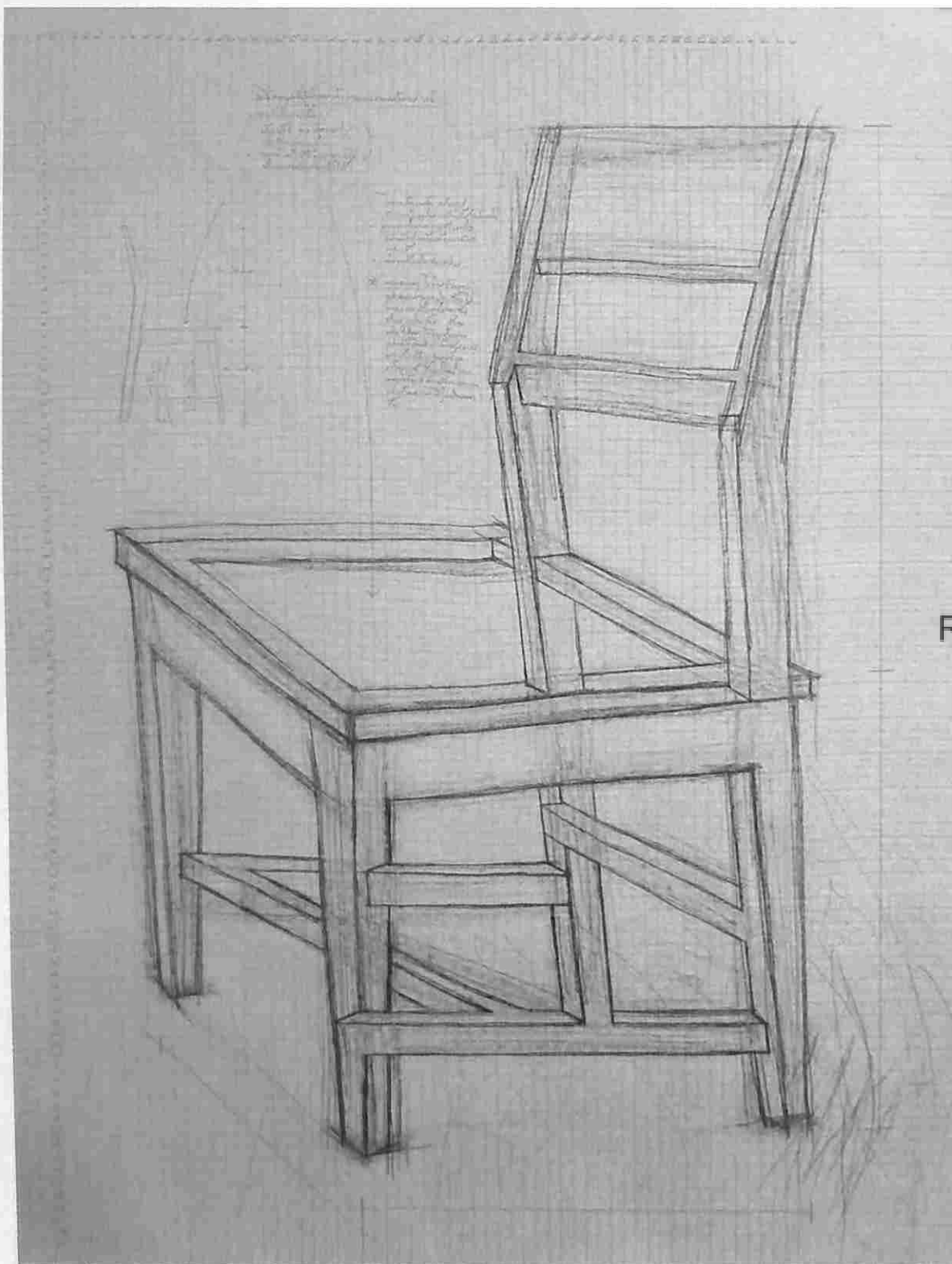
การสร้างสรรค์ครั้งนี้ได้นำเสนอเนื้อหาเป็นเป้าหมายสำคัญโดยใช้การค้นหาคณิตวิธีการในกระบวนการสร้างสรรค์ด้วยวัสดุพื้นฐานในการวาดเส้น เช่น ดินสอ เทรยอง หมึก ร่วมกับวัสดุอื่นที่สามารถสร้างนิยความหมายที่สอดคล้องกับเนื้อหาได้ เช่น ขมิ้นกับปูนแดง เป็นต้น ในการหาความเป็นไปได้ด้านรูปแบบของงานวาดเส้น ดังนั้น ความเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างที่เกิดขึ้นในเทคนิควิธีการ และรูปแบบของผลงานแต่ละชิ้นจึงเป็นพัฒนาการที่มีความสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ด้วย

Musical Chairs
Pencil, turmeric and acrylic on paper
100 x 70 cm.

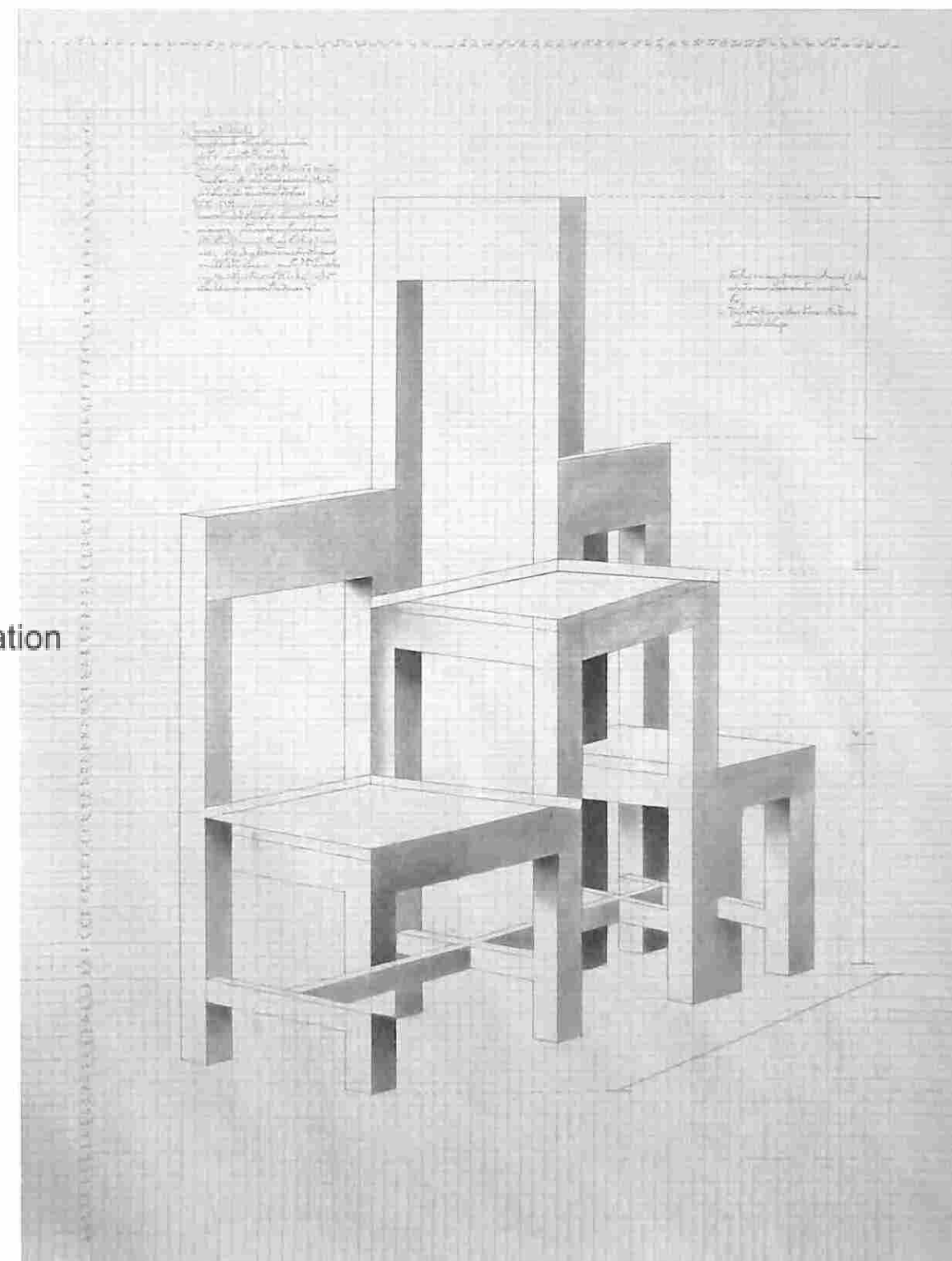

Musical Chairs
Pencil, red lime paste and acrylic on paper
70 x 100 cm.

Civic Duty
Pencil on paper
108 x 76.5 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

The Same Family
Pencil on paper
108 x 76.5 cm.